

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

91. Robertus Artesiae Comes secundus, Roberti I. filius, possessiones monasterij Alciacensis an. 1269. in protectionem suscipit, tamquam Aduocatus illius loci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

CAPVT XCI.

*Robertus Artesia Comes secundus, Roberti I. filius, possessiones
monasterij Alciacensis an. 1269. in protectionem suscipit,
tamquam Aduocatus illius loci.*

ROBERTVS Comes Atrebatensis vniuersis . . . Fidelium antecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, pioque in Christo affectu desiderantes, ecclesias in nostro Comitatu & dominio fundatas, maximè eas, quæ sub nostræ aduocationis, nullo medio, protectione existunt, perpetua protectione muniri, & plena libertate gaudere, ne in posterum malignorum versutia suæ malignitatis arma, armis fidei & iustitiæ reiectis, leuare possit aliquatenus in eisdem;

Iustis petitionibus venerabilis patris, fidelis nostri, Guilielmi, permissione diuina, ecclesiæ S. Siluini Alciacensis iuxta Hefdinum Abbatis, totiusque conuentus eiusdem loci, propensius inclinati, ob remedium animæ meæ, & carissimi genitoris nostri ROBERTI, quondam Comitis Atrebatensis illustris, & omnium antecessorum nostrorum;

Ea omnia, quæ tempore præfato pia deuotione sibi collata fuerunt, & quæ acquisita vsque in hodiernum diem, vel postea, de licentia nostra, vel mandato nostro, seu per litteras nostras acquisita erunt, tamquam defensor & Aduocatus eorundem, & bonorum suorum, vbi cumque existant, ipsorum exigentibus meritis & precibus, confirmamus eisdem; & nostra auctoritate, à nobis, heredibus & successoribus nostris obseruari volumus illæsa Ecclesiæ, ac inconuulsa.

Ne autem præscripta subditorum nostrorum negligentia seu tergiuersatione minimè obseruentur, districtè præcipimus, & in mandato damus Baliuis, Præpositis & alijs nostris in terra nostra quibuscumque seruientibus, qui pro tempore erunt, nostris seu heredum nostrorum aut successorum nostrorum temporibus, vt cum ab Abbate & conuentu prædictis, vel successoribus eorum, qui in ipsa S. Siluini ecclesia Domino famulabuntur, fuerint requisiti, omni dilatione postposita, omnia prædicta tamquam nostra propria studeant,

deant, rigore iustitiæ, obseruare, & à perturbatoribus, si qui fuerint, perionarum & rerum omnium, defendere, & sub protectione nostra & successorum nostrorum tuitione, sub fidei, in quo nobis tenentur vel tenebuntur officio, fideliter consulere & tueri. Actum Parisius anno Domini millesimo ducentesimo lxxagefimo nono, mense Martio. 1269.

NOTATIONES.

Alciacum est insignis Benedictinorum Abbatia apud Artesios, haut procul ab Hefdinio opido, vulgò *Aulchy les moines*, Alciacum porro prædium, cum villa Sithiu, Adroaldus vir illustris, prole carens (de quo vide Cod. don. piarum cap. 3.) S. Bertino circa an. 654. tradidit, præsentè S. Audomaro Teruanensis vrbs Episcopo. Cumque Bertinus cœpisset domum orationis apud Alciacum instituire, ADALSQVARIUS vir nobilis, & eius coniux Aneglia basilicam Alciaci in honorem beatæ Mariæ & S. Petri Apostoli circa an. 680. construxerunt.

Ibidem eorum filia SICCHEDIS, deposita sæculari veste, Deo dicata, nonnullis sacratis virginibus præfuit, ante aduentum S. Siluini Episcopi; cuius defuncti tumulum Sicchedis memorata auro & geminis cælauit varijs. Danis postea in Galliam irruentibus, venerabiles S. Siluini reliquiæ ad Sithiu canobium sunt translatae.

Exinde ENGELRAMVS Comes Hefdinienfis, ecclesiam Alciacensem, ab exercitu Guermundi & Isembardi destructam, an. 1072. instaurauit, estque ibidem sepultus. Anno 1072. Heribertus Abbas Sithienfis primum in Alciaco Abbatem constituit SVELGERVM, monachum Sithiensem, viuentè Drogone Morinensi Episcopo. Suelgero Geruinus, Geruino Norbertus, Noberto Odo, Odoni Simon, & sic alij ex ordine, omnes monachi Sithienfes, successerunt.

Anno 1079. Engelramus Comes confirmauit & ratificauit Abbati, ac monachis S. Siluini Alciacensis, omnes donationes à se factas, approbante Huberto Morinorum Episcopo. Paschalis II. Papa, per bullam, cuius tale est initium, *Ad hoc nos disponente Domino &c.* Abbatis subrogationem seu electionem in monasterio S. Siluini, iuxta præteriti temporis morem, in dispositione Abbatis S. Bertini relinquendam decreuit.

Calixtus II. Papa ann. 1123. Eugenius III. Alexander III. Clemens

mens III. Cælestinus III. Innocentius III. Honorius III. & Gregorius IX. idem postea statuerunt. Innocentij III. Rescriptum extat lib. 5. Decretalium.

1112. Ceterum monasterij Alciacensis Aduocatus à primis inijs fuit Comes Flandriæ; vt liquet ex Balduini, cognomento Securis, Flandrorum Comitidis diplomate, an. millesimo centesimo duodecimo, Audomaropoli dato:

Notum facio, quòd ipsa die, qua GVALTERO terram suam reddidimus, Abbatiam S. Siluini, quæ apud Alciacum in honore Dei fundata est, tamquam vnã de Abbatij terræ nostræ, in propria Aduocatia omnino retinuimus. Vnde ipse Walterus, tactis sacrosanctis reliquijs, in præsentia nostra iurauit, quòd quidquid auunculus suus Engelramnus ecclesiæ suæ Alciacensi contulit, & quidquid eadem die, qua ipse terram suam à nobis suscepit, prædicta ecclesia possedit, quietè possidere permetteret.

Flandriæ Comitibus in dicta Aduocatia Comites Artesiæ successerunt: vt patet ex Roberti II. Artesiæ Comitidis diplomate an. 1269. dato.

C A P V T X C I I .

Controuersiam inter Canonicos & Scabinos Namurcenses de iurisdictione motam, Guido Comes Flandriæ & Marchio Namurcensis componit an. 1270.

NOS GUIDO Comes Flandriæ, & Marchio Namucensis, notum facimus vniuersis, quòd cum discordia verteretur inter dilectos nostros, Præpositum, Decanum & Capitulum ecclesiæ B. Albani Namucensis, ipsius ecclesiæ Villicum, Scabinos seu Iudicatores ex vna parte, ac Maiorem Villicum, & Scabinos villæ Namucensis ex altera,

Super eo quòd dicti Maior & Scabini Namucenses dicebant ad ipsos debere accedere Scabinos seu Iudicatos ecclesiæ prædictæ, pro consilio habendo super suis sententijs proferendis, & quia ipse Maior & Scabini Namucenses prædicti de sententijs à prædictis Scabinis seu Iudicatoribus ecclesiæ S. Albani prædicti prolatis possent cognoscere, & easdem sententias confirmare vel infirmare, si ad eos super his fuerit appellatum, prædictis Præposito, Decano & Capitulo,